

har allerede havt Ordet 2 Gange, men jeg skal under Forudsætning af Thingets Samtykke give ham Ordet.

Albretsen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen synderlig. Jeg ønsker kun at bemærke over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), at naar jeg før omtalte Leiere, saa mente jeg naturligvis de Leiere, som ikke have nogen Have, og det ærede Medlem maa ganske vist indrømme, at af den Slags gives der ikke saa faa navnlig i Kjøbenhavn. Sætter man nu, at der ide paa Broerne brænder et Sted, hvortil der hører en stor Have, og Skaden skal godtgjøres af den fælles Kommunekasse, saa komme altsaa Leierne inde i Byen, der ikke have nogen Have, til at yde deres Bidrag til Erstatningen. — Til den høitærede Minister skal jeg bemærke, at, skjøndt jeg ikke kan andet end takke ham for den Interesse, hvormed han søger at komme Enhver, der lider Skade, imøde, saa kan jeg dog vedblivende ikke billige Tanker i Lovforslaget. Den høitærede Minister udtalte, at jeg før havde sagt, at de Smaa ansaa sig for lidt brystholdne ved at skulle være med til at yde Erstatning til de Store, og han fremhævede derefter, at der fra et andet Medlems Side var kommet Oplysning om, at det kun var smaa Summer, der var stillet Begjæring om. Der- til skal jeg oplyse, hvad jeg tror at have erfaret, at der vistnok er foresaldet flere store Tilfælde af Skade; men da det var velstaaende Mænd, Tabet rammede, og de ikke havde nogen lovhjemlet Ret til at kræve Erstatning, saa have de ogsaa undladt at kræve den. Havde de derimod havt den Ret, som de nu saane, saa vilde deres Fordring ganske vist være fremkommen.

Winther: I Anledning af, at den ærede Justitsminister omtalte, hvad jeg har udtalt, vil jeg kun bemærke, at jeg ikke angreb Lovforslaget, fordi det ikke skulde være retfærdigt, og dernæst skal jeg bemærke, at jeg heller ikke ønsker, at den Tilstand skal vedblive, at Folk ere udsatte for at lide uretfærdige Tab. Jeg har kun ønsket, at dette Forhold endnu en kort Tid maatte udvikle sig ad privat Vej, for at man kunde erfare, om man ikke kunde undgaa at gribe ind fra Statens Side. Det kunde jo være, at der da vilde blive tilbage rene Ubetydeligheder eller ogsaa saadanne særdeles store Ulykkestilfælde, som kunde blive Gjenstand for Andragende til Rigsdagen og Regjeringen. I Kjøbenhavn er derimod Forholdet klarere, og der er det vistnok rigtigt sagt at gribe ind. — Jeg ved ikke, om jeg har sagt, at der siden 1851 ikke er f et større Skade end for 500 Rd. i den store Forening, som jeg er Formand for. Der er vel nok f et større Skade, men der er ikke gjort Krav paa Mere, hvilket forøvrigt godt kan hidrøre fra den Omstændighed, som den ærede sidste Taler berørte, nemlig, at naar Folk ikke have noget

egentligt Retstrav at gjøre gjældende, gjøre de ikke noget Forsøg paa af Billighedshensyn at faae Erstatning. Der er derfor vistnok f et større Skade, end af mig omtalt, men Skaden har dog ikke været saa stor, at der for Statsmagten kunde være særlig Grund til at sætte sig i Bevægelse. Jeg ønsker, at mine Udtalelser ikke maa opfattes, som om jeg mente, at det var uretfærdigt imod Kommunen, om man paalagde den at udrede Udgiften til at dække Skader, der ere gjorte for at frelse Kommunen i det Hele taget fra at komme til at lide under en Ulykke. Fra Retfærdighedens Side har jeg ikke Noget imod Forslaget.

Ingerslev: Jeg skal ganske kort bemærke til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Sørensen), at, naar han siger, at han ikke vil have Loven, for ikke at affjære Udviklingen, saa tror jeg ikke, at han vil komme i Fare derfor, thi jeg mener, at der ingen Udvikling vil komme. Det er netop Sagen, hvorfor jeg godt kan gaa ind paa Loven, thi de Tilfælde, der ville indtræde, ville, som jeg før bemærkede, blive rene Undtagelsestilfælde. Den høitærede Minister har jo ogsaa oplyst, at i Løbet af nogle Aar var der kun indtruffet tre mindre Tilfælde, hvor der trængtes til Loven som Beskyttelse for de Smaa i Samfundet. Kan man ikke faae Loven, bliver man jo nødt til med Hensyn til de saa Tilfælde, som ville indtræffe, at blive staaende ved det Tidlige, nemlig ad Frivillighedens Vej i vedkommende Egn at søge at faae Skaden dækket, for saa vidt de Paagjældende ville modtage en saadan Dækning. Jeg finder imidlertid, at det er mere overensstemmende med Retfærdighed at give Loven, da den som sagt allerede er given for Kjøbstæderne, og jeg antager heller ikke, der er nogen Fare derved. Jeg tror, som sagt, ikke paa nogen Udvikling af Forsikringsvæsenet paa dette Omraade, dertil ere Tilfældene alfor sjældne og alfor spredte og blive i for ringe Grad paaagtede af Almenheden. Det forholder sig ikke med disse Stæder som f. Ex. med Hagelstæder, der, naar de indtræffe, ramme en hel Egn. — Jeg skal endnu gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Albretsen), som nu trøede til Kjøbenhavn for at klare Forholdet mellem Cier og Leier. Jeg sigtede ikke til Kjøbenhavn, og jeg antog, at det ærede Medlem nok vilde stemme for Loven for Kjøbenhavns Vedkommende. Jeg sigtede til Forholdene paa Landet, og der passer det, jeg sagde. Jeg betragter det som et Tilbagetog, naar man skal gaa til Kjøbenhavn for at faae Ubilligheden i Forholdet mellem Cier og Leier konstateret.

Lb. Kruse: Det er et Par Ytringer af den høitærede Minister, der have bragt mig til at tage Ordet, Ytringer, der ogsaa fremkom i Fjor, og til hvilke jeg ikke kan tie, saa meget mindre, som det lader til, at den ene af dem har slaaet